నేనూ చలపతిరావూ చాలా స్నేహితులం. బి.ఏ. చదువుతో వుండగా ఒక సాయంత్రం హఠాత్తుగా అతనికి వితంతువులమీద ప్రేమ కలిగి, వాళ్ళ కష్టాలమీద కరుణ పుట్టింది. వితంతువును తప్ప పెళ్ళిచేసికోనని పట్టుపట్టాడు. మేనమామ కూతుర్నిస్తామని వస్తే "ముందు వితంతువును కానియ్యి" అని చీవాట్లు తిన్నాడు.

యల్.టి. చదువుతో, మళ్ళీ మేమిద్దరమూ, ఒక గదిలోనే వున్నాము. ఆ గది వున్న ఇంటి ఆయన కుమారస్వామి. ఆయన భార్య నవ్వులతో మాకు చదువుసాగక కాలేజీలో ప్రతిరోజూ చీవాట్లు. ఆమె దర్శనం యెన్నడో అయేది. ఆనాడింక ఆమె తప్ప యింక దేనికీ కళ్ళు అంధాలయేవి. చేసుకుంటే అల్లాంటి పిల్లని తప్ప చేసుకోనన్నాడు చలపతిరావు. అటువంటి పిల్లకావాలి, ఆమె వితంతువు ఐవుండాలి, వాడికి పెళ్ళి కావాలంటే. అది చాలా అసంభవంగా తోచింది; ఆ కుమారస్వామిని హత్య చేస్తే తప్ప. కాని ఆమె తనని వలచి వాళ్ళో

జెలసీ

..................చలం

మానవ అంతరంగంలోని చీకటి కోణాలను తన రచనలతో బట్టబయలు చేసిన మనోవిశ్లేషకుడు చలం. మానవ హృదయమే తన కదన రంగంగా ఎంచుకొని దశాబ్దాల పాటు సాహిత్య సమరం సాగించిన వ్యక్తి చలం. ఆయన జయంతి, వర్థంతి కూడ ఈ మే నెలలోనే. ఆ మహానుభావుడి స్మృత్యర్థం ఆయన రాసిన 'జెలసీ' కథను ఆహ్వానం పాఠకులకు అందిస్తున్నాం!

వాలాలని మూడో షరతు పెట్టాడు చలపతి. భర్త హంతకుణ్ణి మోహించినట్లు హిందూదేశ చరిత్రలో నిదర్శనాలు కనపడ్డాయి. కాని అవేమీ ఆంధ్రదేశానికి చెందినట్లు లేవు. అందులో ఆ పిల్ల వీడివంక కన్నెత్తి చూడనన్నా చూడటం లేదు.

నాలుగేళ్ళు అయింది. కుమారస్వామి. భార్యని చలపతిరావు పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. అసంభవమనుకున్న మూడు షరతులు నెరవేరాయని నాకు రాశాడు చలపతిరావు. కుమారస్వామి పాత భార్యన్నూ, చలపతిరావు కొత్త భార్యా ఐన రాజమ్మ చక్కదనాన్ని తలచుకొని, పొయ్యిదగ్గర చారు తిరగమోత పెట్టుతున్న నా భార్య వంకరదవాన్ని చూసుకుని, ఒక వారం బాధపడ్డాను. తరువాత మరచిపోయాను.

మూడేళ్ళయింది. బెజవాడ వెళ్ళటం తటస్థించింది నాకు. మూడురోజులు చలప

చలం తిరుగుబాటు దేనిమీద? మనలో, మన సంఘంలో పాతుకుపోయిన హిపోక్రసీ మీద. - ఇస్మాయిల్

తిరావు యింట్లోనే బసచేసి, ఆనాటి రాత్రి మెయిలికి పోతానని శలవు తీసుకుని బయలుదేరాను, మెయిలు తప్పింది. స్టేషనులో పడుకుందామంటే చలి, తిరిగివచ్చి ఆ దంపతుల్ని లేపడమెందుకని వాళ్ళ యింటి ముందున్న చిన్న గేటు దూకి, వరండాలో నా మామూలు మంచము వాల్చుకుని, రైలు సంచిలో దుప్పటి తీసి కప్పుకొని, సంచి తలకింద బెట్టుకొని పడుకున్నాను. లోపల గదిలోనించి కంఠాలు వినబడుతున్నాయి. సంభాషణ అంత నిష్ఠూరంగా జరుగుతుందని తెలిసివుంటే ముందే నేనున్న సంగతి వాళ్ళకి తెలిసేట్టు చేసివుందును. కొంతసేపు విన్న తరువాత నేనున్న సంగతి తెలియ చెయ్యడం దుష్కరమయ్యింది. పోదామంటే చలి.

"మరి అప్పుడు నన్ను బైటి గదిలో చూసే దానివి కదా" --

"ఎప్పుడు?"

"అదే (కష్టంగా) ఆ కుమారస్వామితో వుండేప్పుడు - అప్పుడు ...... నువ్వు నన్ను చూశావు కదా, నా మీద యిష్టం కలగలేదూ?"

"ఎందుకు కలుగుతుంది? మీరెవరో!"

"అంతేనా! మరి యిప్పుడో? "

" అడుగుతారా? "

" అప్పుడు ప్రేమరానిది యిప్పుడు మాత్రం వొస్తుందా యేమిటి? "

" ప్రేమించంది, మిమ్మల్నెందుకు పెళ్ళి చేసుకుంటాను? "

"అతను ..... ఆ కుమారస్వామి -- బతికివున్నప్పుడే, నిన్ను నాతో రమ్మంటే వచ్చే దానివా? "

" తప్పకాదూ? "

" మరి యింక నామీద ప్రేమ యేమిటి?"

జవాబు లేదు.

" పోనీ, అతన్నెక్కువ ప్రేమించావా, నన్నా!"

"మిమ్మల్నే, సందేహమా? "

అతను నా అంత ప్రేమగా వుండేవాడా, నీ మీద? "

"ఆ ౦"

"కాని అప్పుడప్పుడు కోప్పడేవాడే? "

" ఆ కోపం యేముందిలెండి!--- హాస్యానికి."

(నొచ్చుకున్న కంఠంతో)"ఐతే అతను బతికి వుంటేనే బాగుందుననుకుంటున్నావా?"

" ఛా."

"ఏం? "

"అప్పుడు మీరెట్లా తెలిసేవారు? "

"నేను తెలియక పోతేనేం, అతనితో బాగానే

వుందిగా? ”

“ కాని మీ ప్రేమో?”

“ అంటే ప్రేమలు నీకు మారుతో వుండలన్న మాట. నేను చస్తే బాగుంటుందా యిప్పుడు?”

“ పోండీ మరీని.”

“చెప్పు ”

మాటాడలేదు ఆమె.

“చెప్పమంటే. నేను చావాలనే వుంది. అందుకనే మాట్లాడవు-- చెప్పవేం? ”

“పొండి. ఆయనతో యెట్లా వుంటే మీకే మండీ? ప్రతి రాత్రి ఆయన ప్రస్తావన తెచ్చి చంపుతారు. ఆయనేమన్నా దెయ్యమై పట్టాడా యేమిటి మిమ్మల్ని? ఇంత గాఢంగా ప్రేమిస్తున్నానే చాలదూ? ”

“అవునులే, ప్రేమించడమూ, అవీ, అన్నీ అతను నేర్పాడు నీకు. ఆ చూపులు, ఆనవ్వు, అన్నీ అతనికోసం నేర్చుకొని, నామీద చూపుతున్నావు. నేను ముద్దు పెట్టుకుంటే, అతను పెట్టుకున్న ముద్దులతో పోల్చుకుంటావు. అవి మొదటివి. కొత్తవి. అవే బాగుండి ఉంటాయి నీకు. అవునా?”

నువ్వు యిష్టపడ్డావా? చెప్పవూ? మీ ఇంట్లో నేగా - కుంచవరంలో - ఆ యింటి పడమర గదిలో - జ్ఞాపకం వస్తోంది కాదూ?”

“ఏం లేదు. ఏముంది? నే సిగ్గుపడుతూ నుంచున్నాను. ”

“ అప్పటికి నీకు తెలుసా?”

“ఏమిటి? ”

“నేను క్లాస్‌లో కొచ్చి .... నోట్స్ పుస్తకాలు తీయండ్రా అంటే, అందరూ తుస్సూ, తుస్సూమని తుమ్ముతారేమిరా వెధవల్లారా” అని ఇంతముక్కు పొడుం ముక్కులోకి దట్టించి గాండ్రించాడు శరభయ్యశాస్త్రి మేష్టారు.

“మీరు పీల్చిన ముక్కుపొడుం - మా నోట్సుల్లో కాస్తా, కాస్తా కారుస్తారు కదాసార్! అది అట్టకట్టి, పేజీలు తిప్పిన వెంటనే మా ముక్కుల్లోకి దూరి తుమ్ములొస్తున్నాయ్ సార్” అని ధైర్యం చేసి చెప్పాడో కుర్రాడు.

మాటలు లేవు. ఏడుస్తూ వూపిరి పీలుస్తున్న చప్పుడు

“చూడు. ఇంకెప్పుడూ ఆ సంగతి యెత్తనుగాని ఇది వొక్కటి చెప్పాలి. నిజం చెప్పాలి. మొదటి రోజు శోభనం గదిలో మొదట అతనేం చేశాడు?”

“ఏమండీ? ఏం చేస్తారేం? మీకు తెలియదా? మీరేం చేశారు?”

“నేనా? నా ,మొహం, నాకా అదృష్టం కూడానూ? చెప్పు మరి?”

“ఎందుకండీ అదంతా యిప్పుడు? ఎప్పుడో మరిచిపోయినాను”

“మరిచిపోలేదు. జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. నిజం చెప్పు అబద్ధం చెప్పావా? (గొంతు మార్చి) ఇదొక్కటి చెప్పు. నిద్రపోతాను. ఏం చేశాడు?

“అబ్బా. నన్ను చంపకు. ఇదే-ఇదంతా. ”

“నిజం నాకేమీ తెలీదు, అప్పటికి. ”

“ఆ, తెలీకుండా వుంటుందా యేం? ”

“ఎట్లా తెలుస్తుంది నిజం. ”

“అప్పుడే నవ్వుమాట-పాపం, నిన్ను ఏం తెలీనిదాన్ని-వొంటరిగా”

(నవ్వు ....)

“ఎందుకు నవ్వుతావు? ”

“ఏం లేదు.”

“ఏం లేదూ? చెపుతావా చెప్పవా? ”

“ఏం లేదండీ? వొంటరిగా-ఏమిటి? మరి భార్యనైనాక ---- ”

“అవును, ఏం చేశాడు?”

“అబ్బా? నాకు తెలీదు, నిద్ర వొస్తోంది?”

“చెప్పాలి, చెప్పి తీరాలి, నిన్ను నిద్రపోనీను యీ రాత్రి, చెప్పిందాకా?”

“ఆయన లేచివొచ్చి, చెయ్యి పట్టుకొని---”

“వొద్దు---వొద్దు....ఆ కొత్తదనం, ఆ సిగ్గు అదంతా హాయిగా వాడనుభవించాడు-అంతా పాతై నీకంతా తెలిసి మామూలై పోయిన తరవాత-యిప్పుడు-వాడు అన్నీ తాకి వొదిలేసి మిగిలినవి, ఇదే నాబతుకా? ఛీ, ఛీ. వెధవని-

“నేను ప్రేమిస్తున్నానుగా?”

“అవునులే, ప్రేమించడమూ, అవీ, అన్నీ, అతను నేర్పాడు నీకు. ఆ చూపులు, ఆ నవ్వు, అన్నీ అతనికోసం నేర్చుకొని, నామీద చూపుతున్నావవు. నేను ముద్దు పెట్టుకుంటే, అతను పెట్టుకున్న ముద్దులతో పోల్చుకుంటావు. అవి మొదటివి, కొత్తవి. అవే బాగుండి ఉంటాయి నీకు. అవునా?”

“ఏం చేయమంటారు నన్ను?”

“ఒప్పుకున్నావుగదా నిజమని! ఆహా! నీ ప్రేమంతా అతనిదే. అతన్ని తలచుకుంటో నా మీద చూపుతావు. చీకట్లో అతనినే అనుకొని తృప్తిపడతావు. అవునా?”

“ఛీ?”

“అవునులే నాకు తెలుసు?”

“కాదండీ”

“నోరుముయ్యి మాట్లాడకు, కొందరి కులటలకి బతికివున్న పరాయి వాళ్ళమీద ప్రేమ. నీకు చచ్చిన పరాయి వాడిమీద.”

“నిజంగా ఆయన జ్ఞాపకమే లేరండీ. మీరు తప్ప యీ హృదయంలో యెవరూ లేరు.”

“నిజమా? నిజమా? ఎట్లానమ్మను? మూడేళ్ళల్లోనే మరచిపోతావా? అబద్ధం? అయితే మరి నేను చచ్చినా అంతేగా?”

“ఛా.”

“ఛా, ఏమిటి? మరి అతన్ని కూడా ప్రేమించావా? చచ్చిన ఆరోనెలలో నన్ను పెళ్ళాడావా? అంతేగా? నేను చస్తే, మళ్ళీ--”

“ఊరుకోండీ.”

“మాట్లాడవేం?”

“నాకు తెలీదు. నిద్రవొస్తోంది, పడుకోనీండి.”

“అది వంక, చెప్పముందు-నిజంగా నామీద

ప్రేమేనా?"

"మళ్ళీ మొదలా?"

"వాడు-ఆ కుమారస్వామి."

"పడుకోండీ-ఏమిటండీ, ప్రతిరాత్రీ యీ గోల? మీకేమన్నా మతిచెడిందా? ఆయన ధర్మమా అంటో మీ స్నేహితుడు ఈ మూడు రోజులు వున్నాడు. ఆయన ఉన్నాడని ఊరుకున్నారు. బతికిపోయినాను. రైలుకు వెళ్ళాడో లేదో మొదలుపెట్టారు."

"అతనింకా ఉండాలనే ఉందన్నమాట నీకు?"

"ఆ!"

"అప్పుడే కన్నేశావన్నమాట."

"ఛీ, నోరు ముయ్యండీ"

"అవును, నేను బతికివుండగానే తరవాత భర్తను సిద్ధం చేసుకుంటున్నావన్నమాట."

"మీకు మతిపోయింది."

"మరి కుమారస్వామి బతికివుండగానే, నన్ను చూచుకోలా? అట్లానే!"

"నేను మాటాడను."

"ఎందుకు మాటాడుతావు? నిజం చెప్పు - వాడిమీద కన్నువెయ్యలా? నాకు తెలిసిందిలే. ఎన్నడూ లేనిది, మళ్ళీ మంగళవారం వస్తానన్నాడు. ఓసి దొంగ-ఓసీ-ముండా."

> ఎంత నాగరికత, దయ, రెస్పెక్ట్ కలిగిన మనుష్యులూ, భార్యల దగ్గర ఇట్లా అవుతారుగావును. చలపతిరావు అంత 'వైస్‌మాన్' అట్లా మాట్లాడాడే! నిష్కారణంగా ఈ గదులలో ఎంతెంత ఘోరకృత్యాలు జరుగుతాయో!

"ఛీ, ఊరుకోండీ - మీకు పిచ్చి మితిమీరిపోతోంది మరిన్నీ."

"అవును, పిచ్చే-నీకు హృదయం లేదు. నిన్ను చంపినా పాపం లేదు. నీవంటి వాళ్ళు బతికి వుండకూడదసలు - రాక్షసివి. మొగుడు బతికి వుండగానే మొగుణ్ని చూచుకోడమా? రెండోసారి. ఇంక యేముంది? నన్ను చంపేట్టున్నావే! మాటాడవేం? పాపం, ఆ నిర్భాగ్యుణ్ని, ఆ అమాయకుణ్ని కుమారస్వామిని చంపావా, నాకోసం? ఆ చంపే వుంటావు. ఎంత ఘాతుకరాలివే!"

ఏడుస్తోంది ఆమె.

"ప్రతి మొగాడితోను---యిట్టా నన్నుకట్టి చంపకపోతే పొమ్మనరాదూ, పోతాను!"

"పోవాలనే చూస్తున్నావు? వాడిదగ్గరకేనా? పో,పో,పో, ముందు."

రెండు దెబ్బల చప్పుడు, ఏడుపు. గడియ తీస్తున్నారు. అమాంతం పక్కమీద వాణ్ని లేపి చిన్నగేటు దూకి చిన్న వీధుల్లో పడ్డాను. ఒక్క పరుగున రైలుస్టేషను చేరుకున్నాను.

ఎంత నాగరికత, దయ, రెస్పెక్టు గలిగిన మనుష్యులూ, భార్యల దగ్గిర ఇట్లా అవుతారుగావును. చలపతిరావు అంత "వైస్‌మాన్" అట్లా మాట్లాడాడే! నిష్కారణంగా ఈ గదులలో ఎంతెంత ఘోరకృత్యాలు జరుగుతాయో! కోటూ తలగుడ్డ ఇంటికిరాగానే తీసేసినట్టే మానర్సు, సెన్సు, రెస్పెక్టు, అన్నీ తీసి చిలక్కొయ్యకి తగిలిస్తారు. భార్యేగా! పగలంతా స్టేజిమీదవలెనే వేషంలో ఉంటారు. ఆ తెర వెనక నిజస్వరూపంతో తయారవుతారు, ఈ పెద్ద మనుష్యులందరూ. ఏ కోపమో, జెలసీ, కామమూ, ఇట్లాంటివి పట్టుకొని ఊపేప్పటికి మనుష్యుల మనుకొని ప్రవర్తించేవారందరూ, కుక్కలూ, కోతులూ, పెద్దపులులూ, ఎలుగుబంట్లుగా మారతారు - ముఖ్యంగా తమ మీద ఆధారపడి, ఇతరమైన దిక్కులేని భార్యల ముందూ, పిల్లల ముందూ. ఆ మాట అంటే పట్టరాని కోపం. ☆

THE VIJAYAWADA BRASS ALUMINIUM & STAINLESS STEEL MERCHANTS ASSOCIATION

(Regd. 171/75)

D.No. 11-48-14, Lingambhotla vari street
VIJAYAWADA-520 001

President :
K. SATYANARAYANA
Aluminium Whole-Sale Shop
Sivalayam Street,
VIJAYAWADA
Ph: Shop: 76304, Res: 61638

Secretary :
K.ANJANEYULU
Swaminarayana Metal Stores
Stainless Steel Whole-Sale Shop
Gudivadavari Street, VIJAYAWADA-1
Ph: Shop: 73282, Res: 64429